

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Til denne Sags Behandling i indeværende Møde udkræves Tingets Samtykke; hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Hartvig Frisch): Ved første Behandling gjorde jeg opmærksom paa, at vi stod i det heldige Tilfælde her at have at gøre med en Sag, om hvilken vi vidste, at alle Partier i dette Folk og alle Partier i denne Sal var enige, og jeg havde tilladt mig ud fra denne Enighed samt ud fra min Viden om, at Lovforslaget ikke var kommet i Stand, uden at der i Forvejen havde været plejet Forhandlinger mellem den højtærede Udenrigsminister og det udenrigspolitiske Nævn og tillige med Partiformændene, at drage den Slutning, at denne Sag, som jo ikke er uden Vigtighed i national Henseende, en Sag, hvor vi, en lille Stat, staar over for at skulle opfylde de Forpligtelser, vi som Medlem af Folkenes Forbund har paalagt os selv, fik en let og hurtig Behandling.

Det har imidlertid ikke været Tilfældet. Gennem de talrige Udsættelser af Mødet i Dag har Medlemmerne kunnet erfare, hvor vanskelige Udvalgsforhandlingerne har været, og naar man nu læser den Betænkning, som er omdelt, tror jeg, de fleste vil forbavses over, at man, efter at Regeringspartierne paa det Punkt, hvor Oppositionen under den indledende Forhandling havde sat ind og fremsat sin Kritik, har ændret Lovforslagets Affattelse, saa at man maa sige, at det nu under alle Omstændigheder afbøder enhver saglig Kritik fra disse Oppositionspartier, ikke desto mindre har nægtet Regeringen at imødekomme Ønsket om en samlet Tilslutning til Lovforslaget.

Jeg tror, vi alle kan være enige om, at det er ikke ringe nationale Hensyn, der spiller ind i en Sag som denne. Ganske uanset, hvilke Betragtninger der gøres gældende i en Betænkning i denne Rigsdag, som læses i denne Sal, som læses nogle Steder ude i Landet, men som under ingen Omstændigheder trænger videre ud, er det givet, at en saa langvarig Forhandling, en saadan Udsættelse vil danne den Fore-

stilling uden for dette Lands Grænser; at det, vi her i Danmark ligger i Strid om, er selve Spørgsmaalet om den Forpligtelse, vi har paataget os efter Folkeforbunds-pagten.

Jeg vil lige gøre en Bemærkning om det, vi allerede diskuterede ved første Behandling, nemlig det, Oppositionen gjorde Indvending imod, at det skulde være en *almindelig* Bemyndigelse, idet man forlangte, det skulde være en Bemyndigelse i dette specielle Tilfælde. Naar man ser paa Sagen ud fra den almindelige Interesse, vort Land maa have, er det efter min Mening afgjort at foretrække, at der bliver givet en generel Bemyndigelse. Udenrigsministeren har i Udvalget oplyst, at der er intet andet Land, som har ordnet dette Forhold paa anden Maade end ved en generel Bemyndigelse; i ingen af de 50 Stater, der som Forbundsmedlemmer er gaaet ind for deres Forpligtelse — det er altsaa allerede sket —, har man ordnet Sagen som en Bemyndigelse i dette specielle Tilfælde. Danmark kommer altsaa til at indtage en Særstilling i denne Sag, og det vil ikke kunne undgaas, at denne Særstilling bliver underkastet en Undersøgelse, og at man vil spørge om, hvorfor vi indtager denne Stilling. Jeg skal ikke komme for dybt ind paa disse Spørgsmaal, som har været stærkt fremme i Udvalget, men der er Grund til at fremhæve, at de Partier, som har fundet det formaalstjelligt at benytte denne Sag til at fremsætte deres Synspunkter med Hensyn til mere eller mindre Tillid til Regeringen, intet som helst Hensyn har vist til den almindelige Interesse; vort Land har i, at vi udadtil staar enige i denne Sag, saa at vi ikke paadrager os Skær af at have andre Tanker med det Særstandpunkt, som Oppositionen ønsker vi skal indtage.

Jeg skal hertil føje, at den Bemyndigelseslov, som her foreligger, for saa vidt har været til Forhandling en Gang tidligere her i Landet, nemlig i 1921, da der sad en anden Regering. Paa det Tidspunkt gav man Udkastet til Bemyndigelsen — efter Henvendelse fra Folkenes Forbund — nøjagtig den samme Form, som det foreliggende Lovforslag har. Det er med andre Ord ikke noget, som *denne* Regering har fundet paa; det er noget, som enhver dansk Regering, der har Ansvar for vort Lands Udenrigsvæsen, nødvendigvis og naturligtvis maa foretage.

Dertil kommer endelig, hvad der for mig er afgørende, at det vil være betydningsfuldt for Fremtiden, at Regeringen har en Bemyndigelse til at handle, hvis der skal